

„който българскитѣ делегати сж прѣдставили на Нейно „Британско Величество Кралицата, както и на другитѣ „правителства. Илюзия било за европейскитѣ държавни „мжже, лъжа пъкъ просто отъ страна на турското правителство това, що се говорило и говори още и днесъ „за турски реформи. На края ораторътъ благодари на „английския народъ, благодари особено въ тоя случай „на града Бирмингамъ за сърдечния приемъ, който на „мѣриха тукъ българскитѣ делегати, и казва, че тѣ се „молятъ да се продължава дѣлото за освобождение на „потъналата въ сълзи България вслѣдствие на убийствата, „на обиритѣ, на различнитѣ оскърбления, на опустошенията, на свирѣпствата, които знае сега всичкитѣ „свѣтъ“. (Ржкоплѣскания).

Слѣдъ като свърши г. Балабановъ, прѣдседателътъ на събранието забѣлжи, че г-нъ Чемберленъ (Chamberlain) билъ слѣдилъ съ особено внимание рѣчъта на оратора, та е увѣренъ, че ще има добрината да каже и той нѣколко думи, прѣди да се разотиде събранието.

На това г. Чемберленъ, членъ отъ парламента, отговори, че „ако той прѣдставлява тукъ нѣщо друго, а „не само своитѣ избиратели отъ Бирмингамъ, той може „да каже, че рѣчъта на оратора, която той изслушалъ „съ напрегнато внимание, заинтересувала въ висша степенъ всички присѣтствуещи, и че всички тѣ сж честити „да изяватъ както нему, така и на другаря му симпатитѣ, които чувствуватъ къмъ прѣдставляваната отъ „тѣхъ страна. Той билъ увѣренъ, че страданията на г. „Балабановитѣ съотечественици сж възбудили не само „въ Бирмингамъ, но и въ цѣла Англия не се може по- „голѣмо съчувствие; отъ тукъ и силното желание на „народа въ Англия да се зематъ всички мѣрки, за да „стане въ бждеще невъзможно вече възвръщането на